

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2 - ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Τίτλος Θεματικής Ενότητας	Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο				
Κωδικός Θεματικής Ενότητας	ΕΛΛ411				
Τύπος Θεματικής Ενότητας	Επιλογής – Κατεύθυνση Φιλολογίας				
Επίπεδο	Προπτυχιακό				
Έτος / Εξάμηνο φοίτησης	4 ^ο έτος – 7 ^ο εξάμηνο				
Όνομα Διδάσκοντα					
ECTS	15	Διαλέξεις / εβδομάδα	Βλ. πεδίο «Μεθοδολογία διδασκαλίας»	Εργαστήρια / εβδομάδα	Βλ. πεδίο «Μεθοδολογία διδασκαλίας»
Στόχοι Θεματικής Ενότητας	<p><i>Η Θεματική Ενότητα ΕΛΛ411: Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο στοχεύει:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Να εισαγάγει τους/τις φοιτητές/τριες στο αρχαίο ελληνικό θέατρο ως καλλιτεχνικό γεγονός αλλά και ως θεσμό της αθηναϊκής πόλεως-κράτους, ο οποίος συμμετείχε δυναμικά στη διαμόρφωση της αθηναϊκής ταυτότητας και δημοκρατικής πολιτότητας κατά τον 5^ο αιώνα π.Χ.· • Να φέρει τους/τις φοιτητές/τριες σε επαφή με χαρακτηριστικά δείγματα του τραγικού και του κωμικού δραματολογίου, τοποθετημένα στο πρωταρχικό ιστορικό και γραμματολογικό τους πλαίσιο και μελετημένα σε βάθος από τη σκοπιά τόσο της δραματουργίας όσο και της επιτέλεσης (performance)· • Να συμβάλει στην ανάπτυξη κριτικών δεξιοτήτων, που σχετίζονται με την επιστημονική ανάλυση του αρχαιοελληνικού θεατρικού γεγονότος, με ειδική αναφορά στην τραγική και την κωμική παράσταση του 5ου αιώνα π.Χ. —δηλαδή την ολιστική, κατά το δυνατόν, προσέγγιση του δραματικού κειμένου που μας διασώθηκε ως (α) <i>δράματος</i> (δηλαδή λογοτεχνήματος), 				

	<p>(β) ως κειμένου (<i>script</i>) προς θεατρική επιτέλεση και (γ) ως γεγονός (event), το οποίο συνιστά αυτόχρημα παρέμβαση σε μια ιστορική στιγμή·</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να αναπτύξει δεξιότητες (συγ)κριτικής ανάγνωσης αρχαίων κειμένων, τοποθετημένων στο ιστορικό τους πλαίσιο και ερμηνευμένων με γνώμονα των ορίζοντα προσδοκιών των αρχαίων Αθηναίων θεατών, συμβάλλοντας έτσι στην κατανόηση πρωτίστως του θεάτρου ως μιας από τις υψηλότερες μορφές τέχνης που γέννησε ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός, αλλά επίσης, εμμέσως, και την ίδια την Αθήνα του 5^{ου} αιώνα· • Να καλλιεργήσει πρωτοβάθμια μεταγνωστική ενημερότητα σε σχέση με την έννοια της πρόσληψης των κειμένων σε διαφορετικά ερμηνευτικά περιβάλλοντα και να αποδομήσει (deconstruct) τα ερμηνευτικά φίλτρα της δικής μας εποχής, με στόχο να γίνει αντιληπτός ο πρωταγωνιστικός ρόλος του αναγνώστη στην παραγωγή του νοήματος.
<p>Μαθησιακά Αποτελέσματα</p>	<p>Με την επιτυχή ολοκλήρωση της Θεματικής Ενότητας, οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:</p> <p>Γνώση (Knowledge)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Να εντοπίζει τους βασικούς σταθμούς στην ιστορική εξέλιξη του αρχαίου θεάτρου κατά τον 5^ο π.Χ. κυρίως αιώνα και να απαριθμεί τα χαρακτηριστικά τους· • Να περιγράφει τα βασικά συστατικά της αρχαίας ελληνικής παράστασης, τραγικής και κωμικής, σε σχέση με το κείμενο, την <i>ὄψιν</i> και τον θεατρικό χώρο και να περιγράφει τον ρόλο των διαφόρων συντελεστών, καλλιτεχνικών και θεσμικών, στο ανέβασμα ενός αρχαίου ελληνικού θεατρικού έργου· • Να κατονομάζει τα κατά ποσόν και κατά ποιόν μέρη της τραγωδίας του 5^{ου} αιώνα και να κατέχει τον ρόλο που το καθένα επιτελεί στην παράσταση· • Να αναγνωρίζει τα δομικά χαρακτηριστικά των κωμωδιών του Αριστοφάνη, τη ρευστότητα που χαρακτηρίζει τη δομή της κωμωδίας συγκριτικά με την τραγωδία και τη σταδιακή παρακμή δομών όπως η <i>παράβασις</i> και ο επιρρηματικός αγώνας, προς όφελος ενός συνεκτικότερου

μοντέλου δραματικής πλοκής, όπως αυτό που επικράτησε τελικά την περίοδο της Μέσης και της Νέας Κωμωδίας·

- Να επισημαίνει, απόλυτα και συγκριτικά, τα βασικά χαρακτηριστικά των τριών υπό μελέτη έργων, δύο τραγωδιών και μίας κωμωδίας, ως προς τη θεματολογία, τη μορφή, τη χαρακτηρισολογία, την πλοκή κ.τ.ό., και πώς τα χαρακτηριστικά αυτά, πραγματωμένα θεατρικώς, παρέχουν τους κώδικες για την επιστημονική ανάλυση και ερμηνεία του δράματος στο πλαίσιο του 5^{ου} αι. π.Χ.

Κατανόηση (Comprehension)

- Να ερμηνεύει τη λειτουργία του αρχαίου ελληνικού θεάτρου ως θεσμού της πόλεως και τις συνέπειες που έχει αυτή η παραδοχή στην ιστορική ερμηνεία των αρχαίων τραγικών και κωμικών δραμάτων·
- Να αναγνωρίζει τον τρόπο με τον οποίο παράγουν θεατρικό νόημα τα διάφορα μέσα (λεκτικά, οπτικά, μουσικά και άλλα) που είχε στη διάθεσή του ο αρχαίος Έλληνας δραματουργός/διδάσκαλος.
- Να αντιλαμβάνεται τη διαφορά ανάμεσα στην ερμηνεία της παράστασης με γνώμονα το ιστορικό συγκείμενο της πρώτης διδασκαλίας και τις κατοπινές μεθερμηνείες ή διασκευές της.
- Να κατανοεί πώς ο κάθε δραματουργός (Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης, Αριστοφάνης) εκπροσωπεί χονδρικά μια φάση στην εξέλιξη του δραματικού είδους που υπηρετεί, αλλά ταυτόχρονα (βλ. επόμενο)
- Να συνειδητοποιεί ότι τα αρχαία (και πολλά νεότερα) σχήματα για την εξέλιξη του αρχαίου θεάτρου είναι εν πολλοίς τελεολογικά ή άλλως προκατειλημμένα.
- Να καταλαβαίνει ότι οι λογοτεχνικοί «κανόνες» είναι πάντοτε και αναπόφευκτα προϊόν ιδεολογικής ή άλλως φιλτραρισμένης επιλογής και συνεπώς ότι το σωζόμενο corpus του αρχαίου ελληνικού δραματολογίου δεν αντανακλά κατ' ανάγκην ό,τι ποιοτικότερο γράφτηκε την περίοδο εκείνη.

Εφαρμογή (Application)

- Να εφαρμόζει τις γνώσεις του για το θεσμικό, πολιτικό, κοινωνικό και εν γένει ιστορικό πλαίσιο του αρχαίου ελληνικού θεάτρου, ώστε να συζητά συγκεκριμένα και σε βάθος τους τρόπους με τους οποίους οι τραγικοί ποιητές (με ειδική αναφορά στα υπό μελέτη έργα) απηχούν τις αγωνίες της δημοκρατικής πόλεως-κράτους, αλλά και συμβάλλουν στη δημόσια διαπραγμάτευση των αρχών, των αξιών, των ιδεολογημάτων, των φόβων και των προκαταλήψεων της πόλεως.
- Να εκμεταλλεύεται τις γνώσεις του για τα μέσα που έχει στη διάθεσή του ο αρχαίος Έλληνας δραματουργός και *διδάσκαλος*, ώστε να καταδεικνύει με ακρίβεια πώς σε κάθε έργο η παράσταση-θεατρική επιτέλεση απηχεί τη θεματολογία και τανάπαλιν, πώς η θεματολογία επιβάλλει συγκεκριμένες επιτελεστικές επιλογές·
- Να χρησιμοποιεί τις πρωτογενείς πηγές και τη δευτερεύουσα βιβλιογραφία που υποδεικνύεται ως εργαλεία για την επίλυση συγκεκριμένων ερευνητικών/ερμηνευτικών προβλημάτων σε ένα ή περισσότερα από τα έργα που συμπεριλαμβάνονται στη διδακτέα ύλη (τέτοια ερμηνευτικά/ερευνητικά προβλήματα αποτελούν το αντικείμενο των γραπτών εργασιών)·
- Να αξιοποιεί τις γνώσεις του για το αρχικό ιστορικό πλαίσιο των παραστάσεων για ερμηνεία σύγχρονων αναβιώσεων αρχαίας τραγωδίας και κωμωδίας ή άλλων έργων που διαλέγονται με το αρχαίο δράμα.

Ανάλυση (Analysis)

- Να αναλύει με λεπτομέρειες τη δραματουργία και την παράσταση (στον βαθμό που αυτή μπορεί να αποκατασταθεί με πειστικότητα) των δύο τραγωδιών και της μίας κωμωδίας που μελέτησε.
- Να διερευνά την αμοιβαία σχέση θεματολογίας, γλώσσας (όσο επιτρέπεται από τη μετάφραση) και παράστασης σε κάθε ένα από τα έργα που μελέτησε.

- Να κρίνει τις εκάστοτε επιλογές (γλωσσικές, χαρακτηρισολογικές, μορφικές, παραστατικές) των τραγικών ποιητών σε σχέση με τη θεματολογία των έργων τους.
- Να συγκρίνει τις προσεγγίσεις διαφόρων σύγχρονων μελετητών του αρχαίου δράματος σε σχέση με τα έργα που μελέτησε και να εξάγει συμπεράσματα σχετικά με τη λογοτεχνική/θεατρική κριτική ως επιστημονική διαδικασία.

Σύνθεση (Synthesis)

- Να διαγράφει την πορεία ιστορικής εξέλιξης του αρχαίου θεάτρου ως θεσμού και ως τέχνης από τις απαρχές μέχρι το τέλος του 5ου αιώνα π.Χ.
- Να προσδιορίζει τις γενικές συντεταγμένες της δραματουργίας του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Ευριπίδη και του Αριστοφάνη.
- Να συντάσσει εκτενείς, σχετικά, συνθετικές κριτικές εργασίες με αντικείμενο ένα ή περισσότερα από τα υπό μελέτη έργα και με ειδική αναφορά σε ένα συγκεκριμένο ερευνητικό/ερμηνευτικό πρόβλημα που αφορά σε αυτά.

Αξιολόγηση (Evaluation)

- Να αξιολογεί κριτικά και συγκριτικά το θέατρο του Αισχύλου, του Σοφοκλή, του Ευριπίδη και του Αριστοφάνη, με ειδική έμφαση στα έργα που μελέτησε.
- Να αντιλαμβάνεται τη σημασία της μελέτης του θεάτρου για την κατανόηση του αθηναϊκού πολιτεύματος και των ιστορικών ιδιαιτεροτήτων του 5^{ου} αιώνα π.Χ.
- Να εντάσσει το αρχαίο ελληνικό θέατρο στο πλαίσιο της ευρύτερης αρχαιοελληνικής γραμματείας και να εκτιμά τη σημασία του στο πλαίσιο αυτό.
- Να κρίνει τις τοποθετήσεις σύγχρονων μελετητών σε σχέση με τα έργα που μελετήθηκαν και να εντοπίζει σε αυτές σημεία πιθανής αλλοίωσης της

	επιστημονικής αντικειμενικότητας από ιδεολογικούς ή άλλους παράγοντες της σύγχρονης του μελετητή συγκυρίας.		
Προαπαιτούμενες Θ.Ε.	ΕΛΛ111, ΕΛΛ112, ΕΛΛ113	Συναπαιτούμενες Θ.Ε.	ΕΛΛ211, ΕΛΛ212, ΕΛΛ213
Περιεχόμενο Θεματικής Ενότητας	<p>Η Θεματική Ενότητα ΕΛΛ 411: Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο εξερευνά, εκ παραλλήλου και συγκριτικά, τα δύο μεγάλα θεατρικά είδη που αναπτύχθηκαν στην Αθήνα του 5^{ου} αιώνα π.Χ., την τραγωδία (με παράλληλες, ματιές στο σατυρικό δράμα, που συμπλήρωνε τη «τετραλογία» στα Μεγάλα Διονύσια) και την κωμωδία.</p> <p>Η Θεματική Ενότητα γενική ιστορική και γραμματολογική εισαγωγή στο αρχαίο ελληνικό θέατρο ως: (α) <i>καλλιτεχνικό φαινόμενο</i>, που συναιρεί και ανανεώνει επαναστατικά τις δύο κυρίαρχες μορφές λογοτεχνικής παραγωγής της αρχαϊκής περιόδου, το έπος και τη λυρική ποίηση, αλλά και (β) ως <i>θεσμό της —δημοκρατικής— πόλεως-κράτους</i>, ο οποίος δεν αντανακλά απλώς αλλά συμμετέχει δυναμικά στη δημόσια διαπραγμάτευση περί την ταυτότητα των Αθηναίων ως πολιτών σε περίοδο ποικίλων εσωτερικών και εξωτερικών δοκιμασιών, κρίσεων και ανακατατάξεων.</p> <p>Οι ανακατατάξεις που σημαδεύουν την αθηναϊκή ιστορία την περίοδο που το δράμα μεσουρανά προκύπτουν από: (α) τις στρατιωτικές και ιδεολογικές συγκρούσεις της Αθήνας με ετερογενείς μορφές διακυβέρνησης και πολιτότητας (περσική μοναρχία, σπαρτιατική ολιγαρχία)· (β) από την αλλαγή του φιλοσοφικού, ηθικού και θρησκευτικού παραδείγματος ειδικά κατά την</p>		

περίοδο του Πελοποννησιακού Πολέμου (άνοδος των σοφιστών και της ηθικής φιλοσοφίας, ανάπτυξη της ρητορικής, πρόοδος των επιστημών κ.λπ.)· και (γ) από τη σταδιακή μετατροπή της αθηναϊκής πόλεως σε ηγεμονική-ιμπεριαλιστική δύναμη, η οποία συν τω χρόνω τείνει να απεμπολήσει το πολιτικό-πολιτειακό και ηθικό-αξιακό πλεονέκτημα που κέρδισε μετά τα Μηδικά και στο οποίο οικοδόμησε τη στρατιωτική, οικονομική και πνευματική ηγεμονία της.

Ενώ η **κωμωδία** του Αριστοφάνη διαλέγεται αναφανδόν με αυτό το ιστορικό συγκείμενο, στην **τραγωδία**, της οποίας οι πλοκές είναι μυθολογικές και κατάγονται από τον κόσμο του ομηρικού και μεθομηρικού έπους, οι απηγήσεις είναι έμμεσες, υπαινικτικές — αδιαμφισβήτητες πάντως, έστω και αν δεν είναι ευχερής ή σκόπιμη η απόπειρα ταύτισης των συγκεκριμένων μυθολογικών δρωμένων και προσώπων με αντίστοιχα σύγχρονα. Το εγγενές χάσμα ανάμεσα στο σύγχρονο, δημοκρατικό σύστημα αξιών, από τη μια, και στον επικό-ηρωικό κώδικα τιμής, από την άλλη, που συγκροτεί το αφηγηματικό πλαίσιο των τραγωδιών, καθίσταται οξύ εργαλείο διερεύνησης της ανθρώπινης φύσης στην ατομική και τη συλλογική της διάσταση.

Η γραμματολογία και κοινωνική-πολιτική-ιδεολογική λειτουργία του αθηναϊκού θεάτρου, όπως περιγράφηκε πιο πάνω, διδάσκεται και θεωρητικά και εμπράκτως, μέσα από την **εις βάθος μελέτη τριών έργων του αρχαίου ελληνικού δραματολογίου, δύο τραγωδιών και μίας κωμωδίας, από νεοελληνική μετάφραση**. Ως εκ τούτου, τρίτος άξονας της Θεματικής Ενότητας είναι η επισκόπηση του τραγικού και κωμικού δραματολογίου του 5^{ου} αιώνα π.Χ. (Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης και «ελάσσονες» τραγικοί· Αριστοφάνης και αποσπασματικά σωζόμενοι κωμικοί ποιητές της λεγόμενης Παλαιάς ή Αρχαίας Κωμωδίας).

Τα διδασκόμενα δραματικά κείμενα εξετάζονται τόσο κατά μόνας όσο και συγκριτικά. Τα έργα αντιμετωπίζονται τόσο ως **δράματα**, δηλαδή κείμενα (texts) που προσεγγίζονται φιλολογικά, όσο και ως **κείμενα προς θεατρική επιτέλεση (scripts)**, που δεν ολοκληρώνονται παρά μόνο τη στιγμή της παράστασης. Ως «παράσταση» νοείται για τους σκοπούς της Θεματικής

	<p>Ενότητας η αρχική διδασκαλία των έργων στο αθηναϊκό Θέατρο του Διονύσου —στον βαθμό που αυτή μπορεί να αποκατασταθεί με βάση τις κειμενικές και εξωκειμενικές πληροφορίες που διαθέτουμε.</p> <p>Η επιλογή των διδακτέων έργων στηρίζεται κάθε φορά σε κριτήρια: (α) γραμματολογικά (τα έργα είναι ενδεικτικά της φύσης και της ιστορικής εξέλιξης του δραματικού είδους στο οποίο ανήκουν ή/και του δραματικού ποιητή)· ή/και (β) θεματολογικά (τα έργα παρουσιάζουν μεταξύ τους θεματικές συνάψεις, που επιτρέπουν τη συγκριτική εξέταση θεμελιωδών πολιτικών, ηθικών, φιλοσοφικών και άλλων ζητημάτων στο αρχαίο δράμα)· ή/και μορφολογικά (τα έργα επιτρέπουν τη συγκριτική μελέτη κομβικών χαρακτηριστικών του αρχαίου δράματος, όπως η χαρακτηρολογία, οι έμφυλες ταυτότητες, η κυλιόμενη σχέση ανάμεσα στα χορικά και τα διαλογικά μέρη, η πρακτική και συμβολική αξιοποίηση του σκηνικού χώρου, κ.ά.).</p> <p>Τα διδασκόμενα έργα ανανεώνονται κάθε τρία χρόνια. Για την περίοδο 2020-23 επιλέγονται:</p> <p>(α) οι ΙΚΕΤΙΑΕΣ του Ευριπίδη (β) ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ του Σοφοκλή· (γ) η ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ του Αριστοφάνη.</p> <p>Ο πιο βασικός κοινός άξονας των τριών αυτών έργων που θα μας απασχολήσουν είναι η μορφή του φωτισμένου ατόμου, του Θησέα στην περίπτωση των δυο τραγωδιών, της φερόνυμης ηρωίδας στην περίπτωση της <i>Λυσιστράτης</i>, το οποίο καθίσταται εγγυητής της ηθικής τάξης και της λογικής σε έναν κόσμο που παραπαίει μέσα στην εκδικητική βία, την ασέβεια και τον ομορτοουνισμό.</p>
<p>Μεθοδολογία Διδασκαλίας</p>	<p>Στη Θεματική Ενότητα ΕΛΛ411: Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο, όπως και στο Πρόγραμμα «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό» εν γένει, η διδασκαλία ακολουθεί τις αρχές και τη μεθοδολογία της ανοικτής και εξ αποστάσεως εκπαίδευσης ενηλίκων. Πρόκειται για καθοδηγούμενη αυτοδιδασκαλία, η οποία οργανώνεται, ελέγχεται και αξιολογείται από την Ομάδα Διδακτικού Προσωπικού της Θεματικής Ενότητας με τους ακόλουθους τρόπους:</p>

- Ασύγχρονη πρόσβαση σε **πολυτροπικό, πολυμεσικό και ποικιλόμορφο εκπαιδευτικό υλικό** μέσω της Πλατφόρμας Τηλεκπαίδευσης EClass. Το υλικό της ΕΛΛ411 περιγράφεται λεπτομερώς στον Οδηγό Μελέτης. Ως γενικές κατηγορίες περιλαμβάνει πρωτότυπες επιστημονικές μελέτες (στα ελληνικά και τα αγγλικά), σημειώσεις και ποικίλα βοηθήματα, οπτικοακουστικό υλικό, συμβατικές και ηλεκτρονικές ασκήσεις αυτοαξιολόγησης με τις λύσεις τους, κ.ά.
- Πρόσβαση σε ζωντανές, διαδραστικές **Ομαδικές Συμβουλευτικές Συναντήσεις (ΟΣΣ)**, διάρκειας 10 ωρών συνολικά ανά εξάμηνο (τρεις ΟΣΣ διάρκειας 4+4+2 ωρών). Οι ΟΣΣ χωρίζονται σε δύο κατηγορίες:
 - «**υβριδικές**» (που διεξάγονται ταυτόχρονα με τη φυσική παρουσία όσων φοιτητών επιθυμούν να προσέλθουν στους χώρους διδασκαλίας και την ηλεκτρονική παρουσία όσων επιθυμούν να συνδεθούν μέσω της σύγχρονης πλατφόρμας τηλεκπαίδευσης Blackboard Collaborate).
 - αμιγώς **ηλεκτρονικές**.

Στόχος των ΟΣΣ είναι να δώσουν στον φοιτητή το έναυσμα για την προσπέλαση του υλικού της κάθε μιας από τις τρεις χρονικές-θεματικές υποενότητες του μαθήματος (τραγωδία, κωμωδία, προετοιμασία για τις τελικές εξετάσεις)· ως εκ τούτου τοποθετούνται όχι αργότερα από τη δεύτερη εβδομάδα κάθε υποενότητας.
- Πρόσβαση σε ζωντανές, διαδραστικές **τηλεσυναντήσεις** μέσω της σύγχρονης πλατφόρμας Blackboard Collaborate, διάρκειας 60-120 λεπτών, ανάλογα με τον τύπο της τηλεσυνάντησης και την περίπτωση. Στόχος των τηλεδιαλέξεων είναι:
 - να επιλύσουν απορίες και προβλήματα που προκύπτουν κατά τη μελέτη·
 - να παρουσιάσουν θέματα από τη διδακτέα ύλη, που απαιτούν διευκρινίσεις·
 - να προεκτείνουν τη στόχευση της Θεματικής Ενότητας με διαλέξεις από μέλη της ΟΔΠ ή προσκεκλημένους ομιλητές για θέματα συναφή με το μάθημα.

Σημειώνεται ότι **οι διαδικτυακές ΟΣΣ και οι τηλεσυναντήσεις καταγράφονται από την πλατφόρμα Blackboard Collaborate** και μετατρέπονται σε αρχεία ήχου (.mp3) και εικόνας (.mp4), ώστε να είναι προσβάσιμες και στους φοιτητές/τριες που δεν μπόρεσαν να τις παρακολουθήσουν σε πραγματικό χρόνο. Στην περίπτωση που η Θεματική Ενότητα περιλαμβάνει πέραν του ενός τμήματος, οι φοιτητές έχουν ασύγχρονη πρόσβαση στις ΟΣΣ και τηλεσυναντήσεις και των άλλων τμημάτων.

- **Συγγραφή δύο συνθετικών εργασιών** σε θέματα στην αρχή κάθε υποενότητας του μαθήματος. Οι εργασίες έχουν έκταση 2500-3000 λέξεων.
- Η Θ.Ε. συμπληρώνεται από **προαιρετικές ακαδημαϊκές δραστηριότητες**, όπως: επισκέψεις-ξεναγήσεις σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους στην Ελλάδα και την Κύπρο, οργανωμένες εξορμήσεις σε παραστάσεις αρχαίου δράματος (εκτός ακαδημαϊκού έτους κατά κανόνα), διαλέξεις από προσκεκλημένους ομιλητές (φυσικές ή ηλεκτρονικές), κ.ά.

Η **(αυτο)αξιολόγηση** των φοιτητών στην ΕΛΛ411 δρομολογείται με τρεις τρόπους:

- (α) Ασκήσεις αυτοαξιολόγησης (δεν βαθμολογούνται)
- (β) Δύο γραπτές εργασίες έκτασης 2500-3000 λέξεων
- (γ) Τελική γραπτή εξέταση

Στην ΕΛΛ411 παρέχονται ποικίλες εναλλακτικές δυνατότητες **επικοινωνίας** μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων:

- Τακτική και έκτακτη **προσωπική εξ αποστάσεως επικοινωνία** με τον Καθηγητή-Σύμβουλο, τον Συντονιστή της Θεματικής Ενότητας και τους λοιπούς εγγεγραμμένους φοιτητές του τμήματος ή/και της Θεματικής Ενότητας μέσω
 - της Πλατφόρμας Τηλεκπαίδευσης EClass (γραπτά μηνύματα στις Ομάδες Συζήτησης και live chat)

	<ul style="list-style-type: none"> ○ της σύγχρονης πλατφόρμας Blackboard Collaborate (video conferencing) ○ τηλεφώνου (σταθερού και κινητού για έκτακτα περιστατικά) ○ λογισμικών κοινωνικής δικτύωσης και ηλεκτρονικής επικοινωνίας (Viber, Skype, Messenger, WhatsApp). ● Εκ του σύνεγγυς επικοινωνία, προσωπική ή ομαδική, με τον Καθηγητή-Σύμβουλο κατά τις ώρες γραφείου, που ανακοινώνονται στην αρχή του εξαμήνου. ● Σύγχρονη επικοινωνία με τον Καθηγητή-Σύμβουλο και τους λοιπούς εγγεγραμμένους φοιτητές του τμήματος ή/και της Θεματικής Ενότητας μέσα από γκρουπ στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (Viber, Messenger, Skype, WhatsApp). ● Κατά περίπτωση δημιουργία ολιγομελών ομάδων εργασίας (3-4 φοιτητές) για εκπόνηση ομαδικών δραστηριοτήτων υπό την καθοδήγηση του Καθηγητή-Συμβούλου.
<p>Βιβλιογραφία</p>	<p>ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><i>ΣΗΜ: Η συμπληρωματική βιβλιογραφία και τα ερεθίσματα για περαιτέρω μελέτη καταγράφονται στον Οδηγό Μελέτης.</i></p> <p>Γενικά για το αρχαίο θέατρο:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Blume, H.-D. 1986. <i>Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο</i>. μτφρ. Μ. Ιατρού. Αθήνα: Μ.Ι.Ε.Τ., σσ. 1-126. ● Easterling, P. E. & Knox, B. W. (επιμ.). 1994. <i>Ιστορία της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας</i>. μτφρ. Ν. Κονομή, Χρ. Γρίμπα & Μ. Κονομή. Αθήνα: Παπαδήμας. ● Easterling, P. E. (επιμ.). 2007. <i>Οδηγός για την Αρχαία Ελληνική Τραγωδία</i>. Ηράκλειο: ΠΕΚ. ● Gregory, J. (επιμ.). 2010. <i>Όψεις και Θέματα της Αρχαίας Ελληνικής Τραγωδίας. 31 Εισαγωγικά Δοκίμια</i>. επιμ. μτφρ. Δανιήλ Ιακώβ. Αθήνα: Παπαδήμας, σσ. 295-373.

- Henderson, J. 2007. «Ο Δήμος και οι αγώνες κωμωδίας», στο Γ. Δ. Κάτσης (επιμ.), *Θάλεια: 15 μελετήματα για τον Αριστοφάνη*, Αθήνα: Σμίλη, 13–79.
- McDonald, M. & Walton, J. M. 2011. *Οδηγός για το αρχαίο ελληνικό θέατρο από το Πανεπιστήμιο του Cambridge*, μτφρ. Β. Λιαπής, Αθήνα: Ινστιτούτο του Βιβλίου – Α. Καρδαμίτσα.
- Pickard-Cambridge, A., Gould, J. & Lewis, D. M. 2011. *Οι δραματικές εορτές της Αθήνας*, μτφρ. Μ. Υψηλάντη, Η. Τσολακόπουλος & Αθ. Άγγ. Ευσταθίου, Θεσσαλονίκη: Βάνιας.

Για τα διδασκόμενα κείμενα της περιόδου 2020-23:

• **Για τις *Ικέτιδες*:**

Storey, I. C. 2008. *Euripides: Suppliant Women*, London: Duckworth.

• **Για τον *Οιδίποδα επί Κολωνώ*:**

Kelly, A. 2009. *Oedipus at Colonus*, London: Duckworth.

• **Για τη *Λυσιστράτη*:**

Henderson, J. 2009. “*Lysistrata: The play and its themes*”, στο J. Henderson (επιμ.), *Yale Classical Studies*, τόμ. 26: *Aristophanes: Essays in Interpretation*, New Haven: Yale University Press, 153–218.

ΨΗΦΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ

Το ψηφιακό υλικό βρίσκεται αναρτημένο σε ευδιάκριτες ενότητες στην Πλατφόρμα Τηλεκπαίδευσης EClass. Περιλαμβάνει τις ακόλουθες κατηγορίες βοηθημάτων αυτοδιδασκαλίας:

A. Εισαγωγικά βίντεο:

Στην εισαγωγική ενότητα της πλατφόρμας τηλεκπαίδευσης EClass, καθώς και στην αρχή κάθε υποενότητας, προτάσσεται βίντεο-καλωσόρισμα, στο οποίο ο Συντονιστής εξηγεί το περιεχόμενο, τους στόχους και τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα της συγκεκριμένης περιόδου της Θεματικής Ενότητας.

B. Σημειώσεις:

Για κάθε αντικείμενο της Θεματικής Ενότητας, αλλά ειδικά για κάθε διδασκόμενο αρχαίο κείμενο, καθώς και για ιδιαίτερα ζητήματα που είναι απαραίτητα για την κατανόηση του αρχαίου ελληνικού θεάτρου, παράγεται εκτενές πρωτότυπο ψηφιακό υλικό σε μορφή PowerPoint presentation.

Γ. Βοηθήματα:

Γ1. Ειδικοί Οδηγοί μελέτης:

Καθώς η Θεματική Ενότητα περιλαμβάνει υποχρεωτικά αγγλόγλωσση βιβλιογραφία (έτσι ώστε να παραμένει συντονισμένη με τις πιο σύγχρονες τάσεις της έρευνας στο αρχαίο ελληνικό θέατρο), καθώς και υλικό το οποίο δεν είναι εξ αρχής προσαρμοσμένο στις ανάγκες του ενήλικα που σπουδάζει εξ αποστάσεως, στο εκπαιδευτικό υλικό περιλαμβάνονται ειδικοί Οδηγοί Μελέτης για κάθε αγγλόγλωσσο μελέτημα, οι οποίοι αποσκοπούν στην εξομάλυνσή του.

Γ2. Οδηγοί αυτοδιδασκαλίας:

Στην κατηγορία αυτή εντάσσονται:

- Σύνοψη των αντικειμένων της Θεματικής Ενότητας.
- Οδηγός προετοιμασίας για τις τελικές εξετάσεις, ο οποίος περιλαμβάνει την εξεταστέα ύλη και κατάλογο ενδεικτικών ερωτήσεων κρίσεως επί των διδασκομένων κειμένων.
- Οδηγός Εκπόνησης Γραπτών Εργασιών.
- Εκπαιδευτικό βίντεο με τίτλο «Πώς δεῖ ἔργασίαν συγγράφειν»
- Οδηγός διαμόρφωσης επιστημονικής βιβλιογραφίας.
- Υπόμνημα στο οποίο συγκεντρώνονται και σχολιάζονται συνήθη γλωσσικά (γραμματικά και συντακτικά) σφάλματα.
- Δείγματα σχολιασμένων γραπτών εργασιών από παλαιότερα έτη (από τις εργασίες αφαιρούνται τα προσωπικά στοιχεία των φοιτητών, εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες οι φοιτητές συγκατένευσαν στην αποκάλυψή τους).
- Οδηγοί απάντησης γραπτών εργασιών παλαιότερων ετών.

	<ul style="list-style-type: none"> • Εξεταστικά δοκίμια παλαιότερων ετών με τις απαντήσεις τους. • Ασκήσεις αυτοαξιολόγησης με τις απαντήσεις τους. 		
	Δ. ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ		
	<ul style="list-style-type: none"> • Καταγραφές των ΟΣΣ και των τηλεδιαλέξεων, σε μορφή βίντεο (.mp4), ήχου (.mp3) και καταγραφής Blackboard Collaborate (.collab). • Οπτικογραφημένες ηλεκτρονικές διαλέξεις και μαθήματα παλαιότερων ετών. 		
Αξιολόγηση	Συντρέχουσα Αξιολόγηση	0%	
	Γραπτές εργασίες (2)	30%	
	Τελική Εξέταση	70%	
Γλώσσα διδασκαλίας	Ελληνικά (με χρήση και αγγλικής βιβλιογραφίας)		